

Landvinding og nye Fremstød (Tilvejebringelse af Raastoffer-Støtte til Boligbyggeri). — I nogle Slutningsbemærkninger om Danmarks *udenrigspolitiske Stilling* og Forsvarsspørgsmaalet vendte Hartvig Frisch sig mod nogle oprindelig fra norsk Side fremsatte Beskyldninger mod dansk Udenrigs- og Handelspolitik og Paastande om Danmarks Afhængighed af Tyskland. Om Grænsen udtalte han: »Vi fra vor Side har intet at diskutere angaaende Grænsen af 1920, fremgaaet som den er af den redeligste og retfærdigste Sindelagsafgørelse, som Europas Historie kender.«

Venstres Ordfører, *Brorsen*, gjorde først nogle Bemærkninger om Faren ved saa omfattende og kompliceret en Lovgivning, at Vælgerne ikke bliver i Stand til at følge Lovgivningsarbejdet, og om det udstedte, men senere modificerede Forbud mod Benyttelse i »Der Schleswiger« af det tyske Sprog, hvad der gav ham Lejlighed til at forsikre, at man fra dansk Side ikke har noget højere Ønske end at leve i et godt, naboventligt Forhold til vor sydlige Næbomagt. Efter nogle Spørgsmaal til Regeringen om Muligheden for at tage den vedtagne *Forsvarsordning* op til fornyet Overvejelse i den nu begyndte Rigsdagssamling, om Antallet af Militærnægtere og Forholdene i Militærnægterlejren i Grib Skov samt om Planerne for Gennemførelsen af Loven om Forbud mod Overarbejde gik Taleren over til en Omtale af den finansielle Situation og Finanslovforslaget. Det var ikke saa vanskeligt at skaffe Balance, naar man stadig forøgede *Skatteudskrivningen*, og naar Finansministeren opfordrede Skatteyderne til at betøle deres Skatter med Glæde, maatte man sørge for baade at udvise et vist Maadehold og at Pengene blev givet ud paa fornuftig Maade. Der havde ganske vist i de senere Aar været Driftsoverskud paa Statsregnskaberne, men Reversen af Medaillen var, at mange Kommuner befandt sig i en vanskelig Stilling, og at det haarde Skattetryk havde ført til for ringe Opsparing og dermed for dyre Penge. — Man maatte fra Venstres Side nære Betænkelighed ved de stadige Stigninger af *Socialudgifterne*, ikke mindst med Henblik paa Kommunehjælpen, som nu krævede henved 80 Mill. Kr., medens man i sin Tid havde regnet med ca. 20 Mill. Kr.; den lette Adgang til Kommunehjælp syntes ogsaa at rumme en Fare for Selvhjælpstilven, da det Gang paa Gang viste sig umuligt at skaffe fornøden *Arbejdskraft* i Erhvervslivet, samtidig med at der baade i By og paa Land gik unge, som levede af Understøttelse. — Brorsen sammenlignede sluttelig Vilkaarene for *Landbruget* med Forholdene inden for Industri, Transport og Handel og udtalte, at Landbrugets Forrentningsprocent tog sig meget fattigt ud ved Siden af de Kapital-Udbytter, der var udbetalt i de nævnte Erhverv. Regeringen havde ikke ind-